

عقب‌نشینی
ایالات متحده
از افغانستان
از نظر چین امر
اجتناب‌ناپذیری
بود. تلاش
ایالات متحده
برای ایجاد یک
نظام سیاسی
دموکراتیک
(مردم‌سالارانه) به
سبک غربی در
افغانستان، پس
از سال ۲۰۰۱ منجر
به تفرقه و ضعف
دولت مرکزی
افغانستان
و نیز بحران
سیاسی بین
دولت مرکزی
و قدرت‌های
محلی شد

ایالات متحده از افغانستان برای چین این فرصت را فراهم آورده است که به بی‌اعتبار کردن وجهه بین‌المللی ایالات متحده دامن بزند. با این حال چین به نقش مهم ایالات متحده در زمینه حذف تروریسم در افغانستان واقف است و تجدید حیات تروریسم در افغانستان به نگرانی اصلی چین تبدیل شده است.

نگرانی چین در مورد افغانستان

چین بخوبی بر این نکته واقف است که وضعیت ایالات متحده پس از خروج ایالات متحده که آن را یک شکست راهبردی تلقی می‌کند، پیچیده و مدیریت آن دشوار است. خلأ سیاسی جدید هم در داخل و هم در خارج از افغانستان به وجود آمده و چین نگران است که نکند این وضعیت به عدم قطعیت‌ها و بحران در آسیای مرکزی و جنوب آسیا و موج‌های جدید تروریسم و افراط‌گرایی در افغانستان منجر شود. بازگشت شبکه‌های تروریستی و افراطی در افغانستان، ثبات و صلح غرب چین را تهدید می‌کند. این اتفاق در دوره پس از جنگ سرد رخ داد. در این دوره درگیری‌های داخلی در افغانستان به گسترش شبکه‌های تروریسم و افراط‌گرایی منجر شد و در نتیجه ثبات غرب چین به خطر افتاد. از سال ۱۹۹۶ تا سال ۲۰۰۱ طالبان افغان به شبکه تروریستی القاعده به رهبری اسامه بن لادن پناه دادند و آنها ده‌ها اردوگاه آموزشی را در افغانستان ایجاد کردند و افغانستان به کانون افراطیون از سراسر دنیا تبدیل شد.

اول، شبکه‌های تروریسم و افراط‌گرایی در افغانستان روابط نزدیکی با شبکه تروریسم در سین کیانگ چین داشتند. این تروریست‌ها که در مراکز آموزشی القاعده در افغانستان آموزش دیده بودند و روابط نزدیکی با آنها داشتند، علیه غیرنظامیان سین کیانگ و نیز پکن، کومینگ و دیگر شهرهای بزرگ چین حملات تروریستی را انجام دادند. (۶) دوم، وضعیت به سرعت در حال تحول افغانستان ممکن است به تشدید تنش در میان کشورهای همسایه چین منجر شود. یکی از اصول کلیدی سیاست خارجی چین حفظ روابط همسایگی مثبت و دوری از اختلافات عمده در مناطق همسایه است. بحران در منطقه همکاری چین را با کشورهای مختلف دچار اختلال خواهد کرد.

پس از بحران افغانستان دنیا شاهد تغییر موازنه قدرت در منطقه بوده است. نفوذ پاکستان به طور قابل توجهی افزایش یافته، در حالی که نفوذ هند، ازبکستان، ترکمنستان و سایر کشورهای آسیای مرکزی کاهش یافته است. اختلافات بین کشورهای همسایه افغانستان تشدید شده‌اند. هند و سایر کشورهای آسیای میانه به خاطر حمایت از طالبان افغانستان و حوزه نفوذش در این گروهی که قدرت را در افغانستان به دست گرفته‌اند، در حالت آماده‌باش هستند. با توجه به اینکه ایران یک حکومت تحت سلطه شیعیان است و حکومت طالبان در افغانستان از سال ۱۹۹۶ تا سال ۲۰۰۱ به سرکوب شیعیان معروف بوده، پیوندهای ایران با دولت جدید طالبان افغانستان در اثر فرقه‌گرایی اسلامی به چالش کشیده شده است. چین از اینکه بی‌اعتمادی قدرت‌های منطقه‌ای به یکدیگر منجر به بی‌ثباتی ژئوپلیتیکی شود و تروریست‌ها و افراط‌گرایان از آن سوءاستفاده کنند، بیمناک است.

سوم، چین مطمئن نیست طالبان افغانستان واقعاً به از بین بردن تروریسم تمایل داشته باشد. چین در موارد متعدد روی این مسئله که حمایت طالبان افغان از تروریست‌های سین کیانگ را تحمل نخواهد کرد، تأکید کرده است. در سال ۲۰۱۱ هنگامی که ایالات متحده اعلام کرد